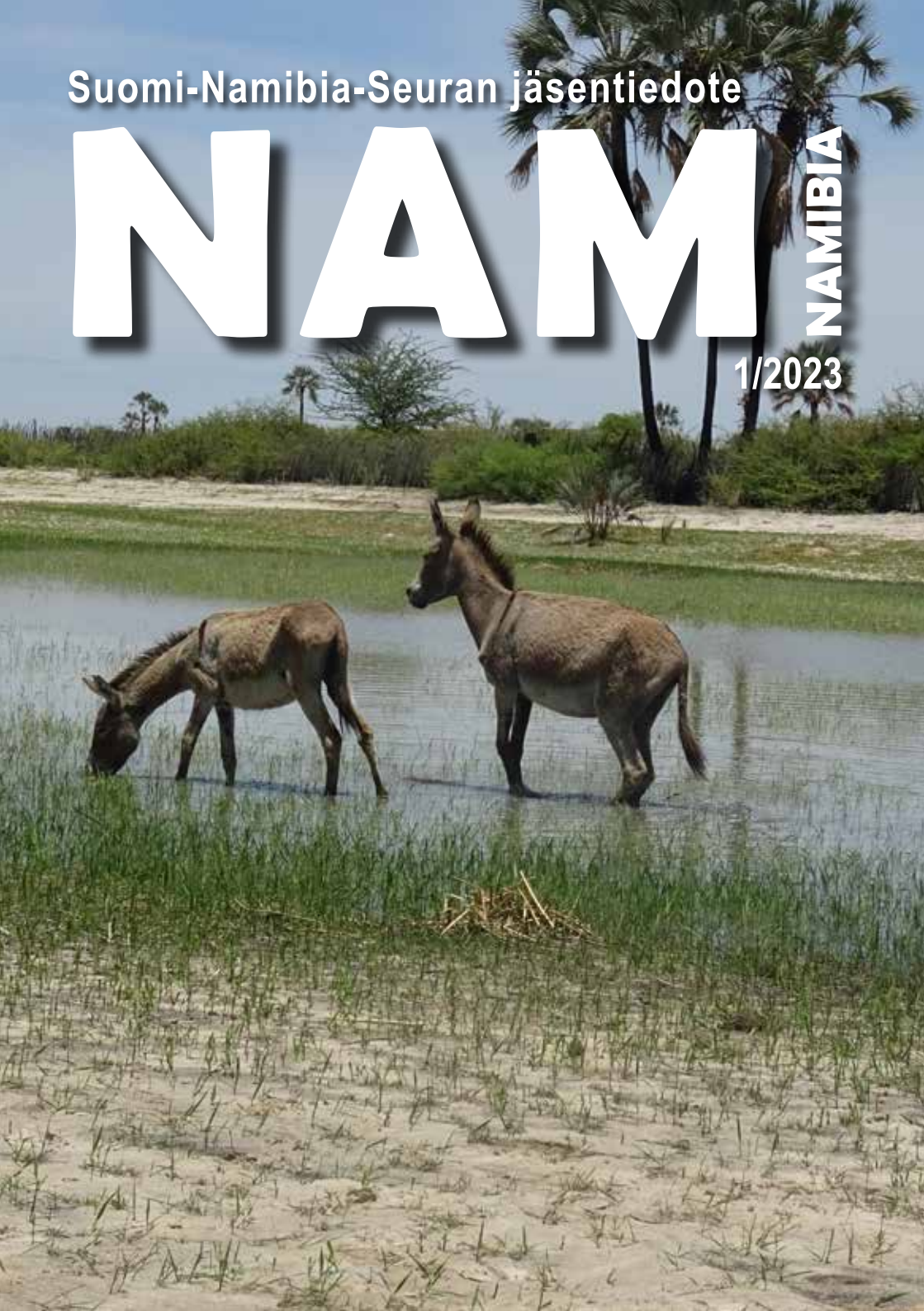
Suomi-Namibia-Seuran jäsentiedote

NAM

NAMIBIA

1/2023

Suomi-Namibia-Seura ry

Rauhanasema, Veturitori
00520 Helsinki
www.suominamibiaseura.fi

Tykkää meistä Facebookissa!

Tilinumero:
FI48 8000 1970 1254 81
(Danske Bank)
Viite: 31697
Käytä viitenumeroa maksaessasi jäsenmaksusi. Jos maksu tapahtuu muualta kuin omalta tililtäsi, merkitse viestikentään oma nimesi.

Liittyminen ja jäsenrekisteri:
Seppo Kalliokoski
040 7743504
seppo.kalliokoski@icenet.fi

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoita siitäkin Seppo Kalliokoskelle. Tarkista takakannesta, että yhteystietosi ovat ajan tasalla. Sähköpostilla pystymme tiedottamaan nopeasti, jos esimerkiksi namibialaisia vieraita tulee lyhyellä varoitusajalla.

Jäsentiedote:
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Toimitus ja taitto:
Pauliina Shilongo
050 309 2517
pshilongo@gmail.com

Paino:
Grano Oy, Vantaa 3/2023

Kannen kuva: Pirjo-Liisa Penttinen

Suomi-Namibia-Seura on vuonna 1974 perustettu ystävyysseura, jonka tarkoitus on syventää suomalaisten Namibia-tietämystä ja kaikenlaista kanssakäymistä kansojemme välillä.

Kauden 2023 hallitus:
Seppo Kalliokoski, pj
Ritva Semi, varapj.
Laura Ketonen, sihteeri
Martti Eirola
Olivia Heinonen
Risto Jaakkola
Maija Malmström
Eeva-Maria Muurman
Pauliina Shilongo
Olli Vainio
Timo Korhonen

Varajäsenet:
Esa Eirola
Heli Kuusipalo
Anu Lehtinen
Tuomo Pohjantuli
Jouni Salko
Heikki Salko

Jäsenmaksu:
20 euroa/vuosi,
opiskelijoilta 10 euroa/vuosi.

Tervetuloa kevätkokoukseen!

Suomi-Namibia-Seura ry:n KEVÄTKOKOUS

Lauantaina 18.3. klo 12.30 Monihelin kokoustilassa
Osoite Kuortaneenkatu 1, 00520 Helsinki

Kevätkokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa tapaamaan Namibian ystäviä ja kuulemaan
viimeisimpiä kuulumisia Namibiasta ja
Suomen ja Namibian välisestä yhteistyöstä.

Kevyttä tarjoilua namibialaisittain!

Lämpimästi tervetuloa!

Suomi-Namibia-Seura

Namibian matkaa suunnittelemaan!

Hyvää vuotta 2023, joka alkoi osaltamme Matkamessuilla 19–22. tammikuuta. Messuille yleisöä oli tullut yhteensä 53 000 - olimme mukana Ystävyysseurojen Liiton osastolla pienellä osastollamme. Matkatoimistoja, jotka Namibiaa myyvät, oli 4 joten Namibia näkyi messutarjonnassa hienosti. Tarkoitukseni oli sunnuntaina 22.1. mennä Tuomiokirkkoon yhteistyökumppanimme Maija Kuoppalan lähtöjuhlaan, mutta minut soitettiin messuille ottamaan vastaan seuramme puolesta Vuoden Ystävyysseurateko 2022 -kunniakirja ja kukat.

Ensi vuonna seuramme täyttää 50 vuotta. Seuramme historiassa puheenjohtajia ovat olleet Rauno Viemärö (1974–75), Mikko Ihamäki (1975–76 ja uudelleen 1983–85), Håkan Hellberg (1977–80), Lauri Kangas (1981–82), Mikko Juva (1986–87), Pekka Peltola (1988–89), Pirjo Lehtonen (1990–91), Arvo Karvinen (1992–95) ja Seppo Kalliokoski (1996–). Kolme heitä on poissa ja jäsenistöstämme poistuu tästä ajasta kaiken aikaa. Vuodenvaihteessa jäsenmäärämme oli 598. Seuramme hallitus piti vuoden ensimmäisen kokouksen yhteydessä hiljaisen hetken Kirsti Ihamäen poismenon johdosta - hänen kirjallinen tuotantonsa keskittyi Namibiaan. Toivon jokaisen meistä pitävän jäsenyyttä esillä tuttavapiireissään - on tärkeää saada uusia mukaan.

Nykyisen Eduskunnan viime metreillä on perustettu Namibia-ystävyysryhmä, jonka ensimmäinen yleisötilaisuus oli 2.3.2023.

Ystävyysseurojen liitto on aloittanut kerran kuussa STUDIA RAUHANASEMA – luentosarjan. Osana sitä pidetään tilaisuus ”Namibia eilen ja nyt - 154 vuotta ystävyyttä” Ma 6.3.2023 18:00 Pasilan Rauhanasemalla.

Seuran Kevätkokous pidetään 18.3., katso ilmoitus tässä lehdessä.

Toukokuussa olemme mukana monessa tapahtumassa omalla esittelypöydällä: Maailma kylässä -festivaali 27.–28.5.2023 Helsingin Suvilahdessa, sekä Valtakunnalliset Lähetysjuhlat 20.5 Pieksämäellä ja 27.5. Salossa. Kannattaa seurata Facebook-sivuamme, kerromme siellä tilaisuuksista, jotka tulevat tietoomme usein lehtemme ilmestymisten välissä.

... puheenjohtajan palsta ... by Seppo Kalliokoski

Maidemme välinen yhteistyö on edelleen aktiivista monella yhteiskunnan ja tutkimuksen alalla. Namibian ja Suomen yhteistä historia on tutkinnan ja kirjoitusten aiheena. Ondongan valtakunnankiven kappaleen luovutusta valmistellaan, Turun yliopistossa kirjoitetaan Martti Rautasen päiväkirjoja puhtaaksi. Seuran osalta neuvottelemme parhaillaan myös Välähdyksiä Namibian itsenäistymisestä -kirjan englanninkielisen laitoksen julkaisusta Namibiassa. Namibiassa on käynyt Suomesta kauppadelegaatioita. Mielenkiintoista, että samaan aikaan kun presidentti Joe Biden vieraili Ukrainassa sodan alkamisen vuosipäivän aikoihin, hänen vaimonsa Jill Biden teki ”virallisen” vierailun Namibiaan ja sai presidentillisen vastaanoton. Ystävien hausta näissä on kyse. Me tiedämme Suomen ja Namibian ystävyyden. Suunnitellaan matkoja sinne ja toivotaan bisneksille ja kaikenlaisille uusille avauksille menestystä.

Hoidetaan jäsenmaksumme ja nähdään tapahtumissa. Hyvää kevättalvea ja tulevaa Pääsiäistä!

Seppo Kalliokoski
puh. 040 7743504,
seppo.kalliokoski@icenet.fi

Opettajankoulutuksen yhteistyötä Suomen ja Namibian välillä

Teksti: Pekka Peltola. Kuvat: Pekka Peltola, Esa Teräväinen, Eeva-Maria Muurman

Kolmisenkymmentä Suomessa opiskellutta namibialaisnuorta kokoontui joulun 2022 alla Windhoekissa Namibian yliopiston UNAMin Khomasdalin kampukselle tapaamaan toisiaan ja opettajiaan.

Paikalla oli jo kuusi vuotta Namibiassa tominut Turun yliopiston tietojenkäsittelyn professori **Erkki Sutinen** ja Turusta tapaamiseen oli saapunut myös Opettajankoulutuslaitoksen yliopistotutkija **Teija Koskela**. Joensuusta taas oli tullut maisteriluokan vetäjä kasvatustieteen professori **Sari Havu-Nuutinen**, jolla on jo kolme namibialaista tohtoriopiskelijaa ohjattavanaan: **Mirjam Sheehama** sekä pariskunta **Cloneria** ja **Malakia Jatileni**. Ei liene sattumaa, että Jatilenien neljävuotias tytär on nimeltään **Sari**. Lämminhenkisessä tilaisuudessa puhuivat sekä opettajat että oppilaat ja UNAMin edustaja. Käytinpä itsekin puheenvuoron.

Joensuusta valmistunut **Iyaloo Nghihalwa** kertoi nätisti Suomesta ja saamastaan ICT-koulutuksesta, jota hän soveltaa Katuturan melkein pahimmassa slummissa Havanan ala-asteella.

ELCIN Nkurenkuru High Schoolin oppilaita ruokailemassa. Kuva Eeva-Maria Muurman.

”Osallistuin Suomessa kestävän kasvatuksen opintojaksolle, ja se innosti minua työskentelemään kestävän kehityksen parissa. Tällä hetken toimin-kin koulussani kestävän kehityksen lähettiläänä”, kertoo Nghihalwa. Hänen koulunsa, jota käy yli 1500 oppilasta, on peltiseinäisten hökkelien keskellä. Se on lähellä Pasilan ja 20 muun Rotary-klubin tukemaa Martti Ahtisaari -koulua, jossa ei sentään ole pulaa kynistä eikä kumeista. Opettajavaihto kirkkonummelaisten koulujen kanssa toimii taas koronatauon jälkeen.

Opettajankoulutuksen yhteistyö jatkuu väitöskirjatutkijoiden kanssa mo-

Iyaloo Nghihalwa ja Sari Havu-Nuutinen Windhoekissa. Kuva Pekka Peltola

nissa Namibian kouluissa. Tutkimusta tehdään Namibian koulutuksen kehittämistarpeet huomioiden yhteistyössä Namibian yliopiston kanssa. Myös yhteistä hankehakemusta on valmisteltu,

Dr Alpo Mauno Mbamba Junior Secondary Schoolin muraaleja Kavangolla vuonna 2022. Kuvat Esa Teräväinen.

sanoo professori Havu-Nuutinen.

”Haemme yhteistä hankerahoitusta opettajankoulutusyksiköiden kanssa. Sen tavoitteena on edistää kestävän kasvatuksen roolia opettajankoulutuksessa sekä Suomessa että Namibiassa. Hanke yhdistää näin monen eri tieteenalojen opettajankouluttajat saman teemaan ääreen”, Havu-Nuutinen kertoo.

Suurlähettiläs Haufikun aikaansaannos

Namibian ensimmäinen suurlähettiläs Suomessa oli Bonny Haufiku. Heti saavuttuaan hän alkoi rakentaa koulutusyhteistyötä maidemme välille ja pyysi minultakin muistiota toiminnan suunnasta. Arvelin, että maailman parhaissa kouluissa on varmaan myös maailman parhaat opettajat, eli ehdotukseksi tuli 50 opettajan kouluttaminen suomalaisissa yliopistoissa kahden vuoden ajan.

Haufiku sai ehdotukselle vastakaikua ja rahat silloiselta Namibian opetusministeriltä. Vuonna 2016 Turun yliopiston Rauman kampukselle saapui 24 opettajantainta ja Itä-Suomen yliopiston Joensuun kampukselle 25 jo valmista opettajaa maisterintutkintoa suorittamaan. Kahden vuoden kuluttua kaikki valmistuivat ja palasivat kotiin ja työpaikoilleen. Osa on jo ministeriössä kehittämistehtävissä.

Silloisen Sipilän hallituksen leikkauspolitiikan vuoksi minkäänlaista seurantaa ei ollut järjestetty. Oli kuitenkin kiinnostavaa – ja tärkeääkin – tietää

miten vastavalmistuneet pärjäävät oppilaiden, opettajatovereiden ja piiritarkastajien mielestä.

Suurlähettiläs Haufikun ja professori Havu-Nuutilan "valtuuttamana" lähdin omakustanteiselle kierrokselle Namibian kouluihin keväällä 2019. Tapasin myös molempien opetusministeriöiden kansliapäälliköt. Saatoin kertoa heille, että opettajat pärjäävät hyvin ja soveltavat luovasti uusia opetusmetodeja Namibian oloihin.

On kuitenkin joitain asioita, joille yksittäiset opettajat eivät suoraan voi paljon mitään. Ne ovat koululaisten monikielisyys, eli omalla äidinkielellä saa harvoin aloittaa, pitkät kävellen tehtävät koulumatkat, kouluruokailun puuttuminen eli nälkä, oppikirjojen vähäisyys sekä liian suuret (40-50 h) luokat ja niiden kuumuus.

Lapset ovat kuitenkin koulussa ja opettajilla on verrattain hyvät palkat. Korpikouluissa ei kuitenkaan ole oikein mitään, edes tietä kouluille. Jaksaminen on koetuksella.

On kuitenkin niin, että vain namibialaiset voivat maataan kehittää. Se on myös heidän vastuullaan. Jos pieleen mennään, laskun maksavat namibialaiset. Meidän suomalaisten tehtävänä on tukea namibialaisia, erityisesti koulutusta. Tavoitteena on rakentaa pysyvä kahteen suuntaan toimiva koulutussilta maittemme välille.

Koulutus ei mene koskaan hukkaan.

Kavangolla sijaitsevan Mayenzere Senior Primary Schoolin oppilaiden perinnetanssiesitys vuodeelta 2013. Kuva Esa Teräväinen.

Kolmen kuninkaan kierros - eli ensikertalaiset loppiais-matkalla Namibiassa

Mielessä historiaa, kirkkohistoriaa, lähetyslipas, kuvia ja mielikuvituksen leimaamia leiritarinoita pyhäkouluajoilta. Laukuissa kesävaatteita, perus-lääkitys ja pieniä tuliaisia. Koonono Matkat -ohjekirjeet printtinä. Karttaa oli katsottu ja O-alkuisia paikannimiä ihmetelty. Olin ollut töissäkin eri puolil-la Afrikkaa, mutta nyt matkustin ensi kertaa Namibiaan ja legendaariselle Ambomaalle!

Teksti ja kuvat: Pirjo-Liisa Penttinen

Olimme päässeet loppiaismatkal-le, jonka ohjelmaan oli merkitty myös juhla kaste, Namibian lu-terilaisen kirkon 140-vuotismerkkipäivä ja suomalaisen lähetystyön historiaa.

Uudenvuoden aaton illallinen Wind-hoekissa toi eri tavoin matkustaneen ryhmän ja paikallisia suomalaisia sekä emerituspiispa Tomas Shivuten yhtei-sen pöydän ääreen tutustumaan. Herk-kujen ja matkaväsymyksen sulattelu saattoi auttaa uuden vuoden vaihtumi-sen seuraamiseen pää tyynyssä silmät suljettuina, vaikka Safari-hotellin ikku-noista olisikin voinut nähdä vähintään puoli Windhoekia. Päivällä olimme tehneet kaupunkikierroksen, saaneet kuvan varsin siististä ja hiljaisesta kau-pungista (paljon väkeä oli kuulemma lomalla jossain muualla) ja nauttineet kirkkaasta auringosta.

Uudenvuodenpäivänä Katuturassa jumalanpalveluksessa nautittiin mu-siikista ja kirkkomuodista. Tyylikästä, eikä saarnakaan ollut liian pitkä. Selvi-simme esittelyymme liittyvästä laulusta ja osasimme jakaa lahjamme kolehti-koreihin.

Matka kulki ripeästi ja reippaasti eteenpäin, paikat kulkuvälineissä jaet-

Toisaalla riittää hiekkaa - pari rohkeaa ja reipasta matkaryhmän jäsentä kiipesi katsomaan montako dyyniä näkyvissä: silmänkantamattomiin!

tiin päivittäin uusiksi, joten jokainen sai vuorollaan ikkunansäätömahdollisuuksia ja vesipullolaukun vartiointitehtävän. Olle ja Stefan Eriksson kuljettivat meitä kärsivällisesti, toiveita huomioiden ja asiantuntemuksella. Joukossamme oli heitä, jotka olivat kasvaneet Namibiassa tai siellä työskennelleet, joten asiantuntemuksesta tai opastuksesta ei ollut pulaa. Swakopmund, saksalaistyyliä. Walvisbay, satama. Valaan selkä, vesisuihku ja pyrstön heilahdus. Dyynit ja loputon hiekkaerämaa. Ikilehdet eli welwitschiat. Strutsilaumat. Flamingoparvi. Palmuja, merta ja hiekkaa. Entinen suomalainen koulu, nostalgiaa. Helmikanat kaupungin puistoissa ja niistä varoittava liikennemerkki.

Entisiä härkävankkurireittejä pohjoista kohti kuljettaessa ihmeteltiin sitä, miten olivat aikoinaan jaksaneet ja sopeutuneet he, jotka tänne tulivat töihin 1870-luvulla. Vastasiko mikään odotuksia? Millaiset kuninkaat odottivat heitä ja mitä oli tuliaisiksi?

Etoshan kansallispuiston eläimet saattoivat olla lomilla, varsin vähän (kuulemma) mutta varmaan sitä jalompia, kohtasimme. Verinen leijona (juuri ruokaillut, oletimme), sarvikuono poikasineen, norsut ja seeprat sekä kirahvit ja eri antilooppien laumat vuohien ja karjan lisäksi kulkivat samaa tietä kuin mekin. Luultavasti jokainen matkalainen otti ja sai lähikuvia, kohteiden nimiä voi myöhemmin googlettaa. Luonto odotti sadetta, jota me emme saaneet kuin kerran. Kansallispuiston majoituspaikat olivat tasokkaita ja niissä olisi viihdytty pidempäänkin.

Making Museums Matter -yhdistys kokoaa ja tukee noin 30 namibialaista museoalan toimijaa. Yksi uusista museoista, jossa mukana suomalaista yhteistyötä on Musiikkimuseo. Siellä ja Selma Rainion työtä kunnioittavas-

Liikennemerkit varoittavat helmikanoista Swakopmundissa.

sa Onandjokwen sairaalamuseossa vierailimme sekä tietenkin Martti Rautasen talon Nakambale-museossa. Paljon enemmän aikaa niihinkin olisi saanut kulumaan.

Lähetystyön historian jäljillä

Matkalla pysähdyimme monessa lähetystyön historiaan liittyvässä paikassa, O-alkuisia tietysti, kuten Otjimbingwe, Omaruru, Omandongo, Olukonda. Kirkon juhla, 140 vuotta ensimmäisestä suomalaisten lähetystyöntekijöiden toimittamasta kasteesta, järjestettiin alkuperäisellä paikalla Omulongalla. Siellä olevan muistomerkin ympärille oli rakennettu juhlateltta alttareineen. Kahden päivän mittainen juhla, johon osallistuivat myös kaikki elossa olevat ELCIN-kirkon eläkeläispiispat, sisälsi mm. yhdeksän kuoron esitykset, parikymmentä puheenvuoroa ja/

ELCIN-kirkon .elossa olevat emerituspiispat tammikuussa 2023.

tai esitelmää, kirjan julkaisun, kaksi jumalanpalvelusta ja ruokailut. Kirkko kasvaa työntekijäpulasta huolimatta, siitä kertoi mm. sunnuntaiaamun jumalanpalveluksessa kastetut kahdeksan uutta kirkon jäsentä.

Tarttuvaa iloa, laulua ja tanssia, upeita pukuja ja kirjaimellisesti

Kirkon juhla, 140 vuotta ensimmäisestä suomalaisten lähetystyöntekijöiden toimittamasta kasteesta alkuperäisellä paikalla Omulongalla.

lämmintä oloa. Kiitos vesitarjoilusta!

Oniipassa tutustuimme kirkon tiloihin, kirjapainoon ja Lähetysseuran entiseen taloon, joka nykyisin on majoituskäytössä. Oli todella mielenkiintoista kuunnella siellä asuneiden, kasvaneiden ja työskennelleiden muisteluksia ja kokemuksia. Todistimme myös jälleennäkemisen iloa, kohtaamisia vuosikymmenten jälkeen. Tarinoista tuli kertomuksia. Millaisia muistoja lapsuuskodin kalusteista, huoneista ja matkoista uimapaikoille itse kullakin on?

Kirkon juhlissa - tai arjessa - huollosta vastaavat monitoimiset naiset!

Opuwoon pääsyä odotimme, sillä toivoimme näkevämme ystävämme kuvanveistäjä Raimo Jaatisen keramiikkapatsaan, joka Vantaan seurakuntien toimesta oli sinne kirkkoon lahjoitettu. Vuohet odottivat kirkon ovella, kun himbakylässä käynnin jälkeen tulimme kirkkoon – ja siellä, Ulla Nenosen muis-

Eläkeläisrovasti Pirjo-Liisa Penttinen Oniipan tuomiokirkon portilla. Kuva Markku Penttinen.

Vierailu perinteisessä himba-kylässä herätti monelaisia ajatuksia..

totaulun takana oli Kristuspatsas. Kirkkoherra Olavin olimme tavanneet aiemmin ja hänen organisoitavakseen jäi ryhmältä muutama kassillinen tuliaisia. Himbakylässä vierailusta voi olla montaa mieltä; se valotti alueen todellisuutta, mutta samalla mielessä pyöri kysymysparvi lukutaidosta, sivistyneestä kerjäämisestä ja naisten roolista.

Meitä kuljetti ja tuki hyvä sää, iloinen mieli, tuttu kokemus kaukana kotoa olemisesta, uteliaisuus uuteen ja tuntemattomaan.

Matkan kolme kuningasta

Kiitoksen sanat tämän matkan kuninkaille menivät Olle ja Stefan Eriksonille. Olle, joka tuntee kaikki ja jonka kaikki paikalliset tunsivat, Stefan, joka näkee kaikkialle. Autot, joita he ohjasivat, ovat se kolmas kuningas: ne ottivat vastaan ja väistivät kaiken tarvittavan.

Loppiaisen, kasteen ja lähetyksen pyhän, kolme kuningasta – tai itämaan viisasta – toivat lahjoja vastasyntyneelle Vapahtajalle. Me saimme loppiaismatkalta ystävyyttä, lämpöä ja huolenpitoa. Jaettavaksi ja siunaukseksi. Seuraaviksi matkaeväiksi.

Pari jälkikirjoitusta

- Heijastinteippi ja heijastavat tekstiilit olivat kevyttä tuliaisiksi ja menivät käyttöön. Kukahan aloittaisi sinne sopivan heijastintuotannon?
- Tiedäthän, että elämäkertoja kannattaa kirjoittaa talteen ja lähettää esim. Naisten ääni -arkistoon. Niitä ei ole tallessa turhan monta! Kirjoitusohjeet löytyvät osoitteesta **naistenaani.fi** – ”Naisten vaikutuksesta yhteiskuntaan ja kulttuuriin tiedetään aivan liian vähän, siis auta lisäämään tätä tietoa ja kerro myös arkipäivästä”

Pääsimme todistamaan ruokailun jälkeistä kävelyhetkeä Etoshassa.

Kirsti Ihamäen muistoa kunnioittaen

Kirsti Ihamäki nukkui pois 4.2.2023. Suomi-Namibia-Seura muistaa pitäaikaista jäsentään arvostaen häntä ja hänen panostaan namibialaisten ja Namibian itsenäistymisen eteen. Julkaisemme Saara Kuoppalan isoäidistään Facebookissa kirjoittaman kauniin tekstin.

Eilisen huuman haihduttua laskeutui suru. Rakas mummini, Kirsti Ihamäki, nukkui pois rauhallisesti eilen iltapäivällä.

Mummi oli poikkeuksellinen ihminen. Matkusti nuorena kolmen lapsen kanssa toiselle puolelle maailmaa eteläiseen Afrikkaan. Opetteli niin afrikaansin kuin ndongan kielet. Näki apartheid-järjestelmän vääryydet ja taisteli sitä vastaan isoisäni kanssa. Lopulta heidät karkotettiin Namibiasta. Etelä-Afrikan valtio piti heitä liian poliittisina ja vaarallisina, koska ajoivat Namibian itsenäisyyttä ja mustille samoja oikeuksia kuin valkoisille.

70-luvulla he saivat kirjeen, joka oli lähetetty E-Afrikan silloisen pääministerin John Balthasar Vorsterin toimeksiannosta:

”Herra ja rouva Ihamäellä ei ole lupa enää milloinkaan saapua millekään Etelä-Afrikan tai sen hallitseman Lounais-Afrikan lentokentälle tai satamaan.”

Kun minä synnyin, mummi tuli Botswanaan minua tapaamaan. Hänellä oli vaihto Johannesburgin lentokentällä. Maahantulokieltoa ei oltu kumottu. Kaikki meni lopulta kuitenkin hyvin.

Vaikka olemme eläneet etäällä toisistamme eri mantereilla, mummi on aina ollut mummi ja rakas. Kirjoitin mummille arkisia kirjeitä Kolumbiasta, joissa näkyy espanjan kielen vaikutus.

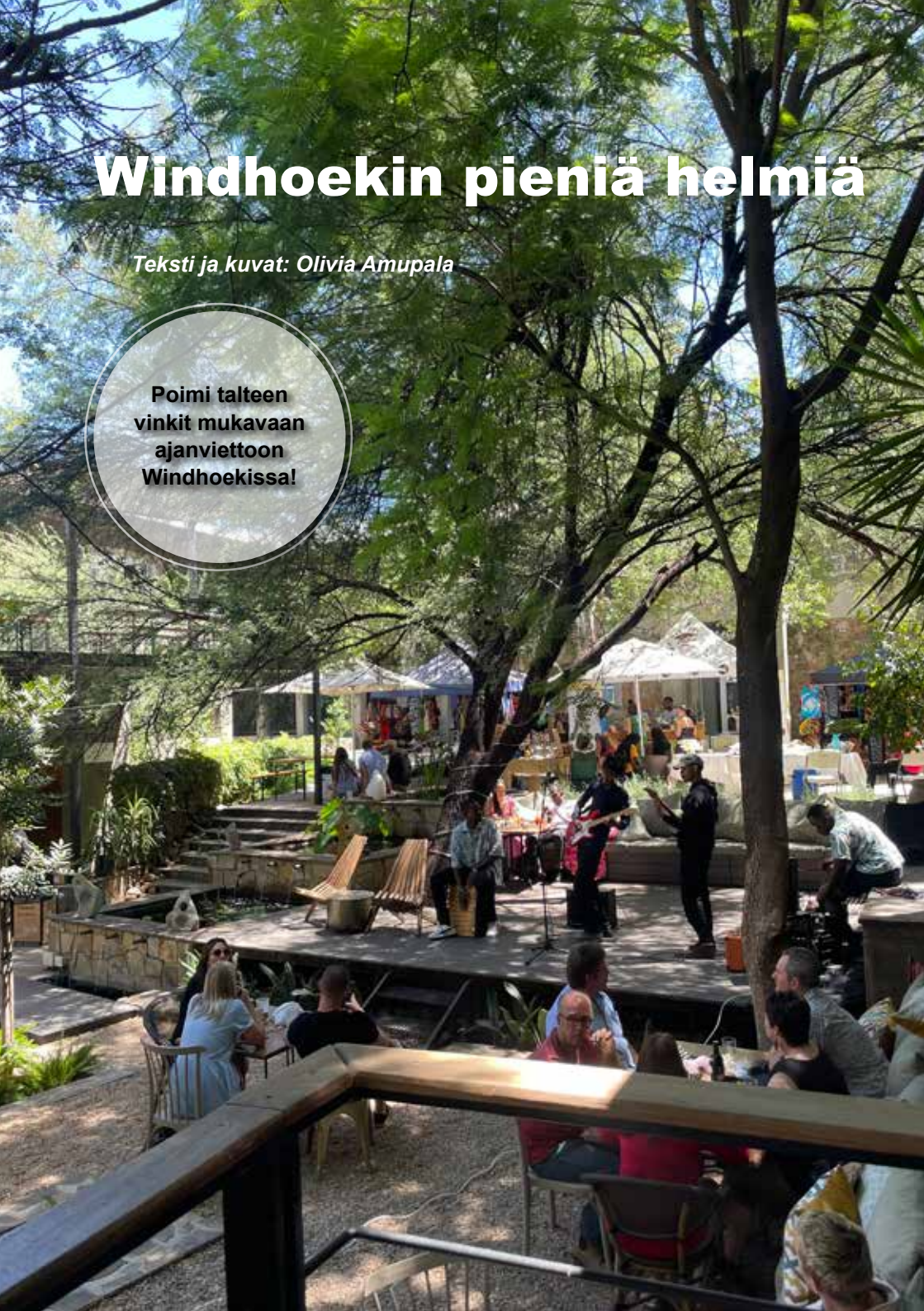
Olen aina ihaillut mummin älykkyyttä, tyylikkyyttä ja rohkeutta.

Saara Kuoppala
Facebookissa 5.2.2023

Windhoekin pieniä helmiä

Teksti ja kuvat: Olivia Amupala

Poimi talteen vinkit mukavaan ajanviettoon Windhoekissa!

Muutin vanhempieni kanssa Namibiasta Suomeen vuonna 2005 ja siitä lähtien Namibiassa käymiset ovat olleet enimmäkseen harvinaisia kesälomamatkoja. Haaveilin pitkään siitä, minkälaista olisi asua Namibiassa pidempään, kuin vain kuukauden kesälomalla. Mielessäni oli myös muutama intohimoprojekti, joita halusin tulla Namibiaan tuottamaan. Myös miestäni kiinnosti olla Namibiassa pidempään, joten päätimme ns. tappaa kaksi kärpästä yhdellä iskulla ja lähteä yhdessä Namibiaan noin vuodeksi!

Olemme nyt olleet Namibiassa kahdeksan kuukautta - se tuntuu hyvältä, tuntuu kodilta, välillä tuntuu myös vieraalta.

Windhoek on muuttunut ja kehittynyt paljon. Olen tätä ennen viettänyt Windhoekissa korkeintaan viikon, sillä kiirehdin aina tänne saapuessa Ambomaalle. Nyt kun olemme asuneet Windhoekissa, olen löytänyt muutamia paikkoja, joita voisin suositella muillekin Namibian matkaa suunnitteleville.

Elävää musiikkia

Livemusiikin ystäville suosittelen Vinyls -nimistä musiikkipubia, joka toimii päivisin myös ravintolana ja monien etätyöläisten suosikkipaikkana. Vinyls sijaitsee ydinkeskustan Zoo-parkin yhteydessä. Siellä pidetään myös karaokeiltoja ja viikonloppuisin on aina tarjolla livemusiikkia.

Vasemmalla The Sunday Village Marketin tunnelmaa. Alhaalla vasemmalla The Villagen alueella sijaitseva Star art gallery tarjoaa milenkiintoista taidetta (kuva Maija Malmström). Alhaalla oikealla Green marketissa Klein Windhoekissa myydään vain luomutuotteita.

Ihanat marketit

Kun Suomessa käydään ostoksilla toreilla, täällä käydään marketeilla. Lauantaisiin Klein Windhoekissa pääsee tutustumaan Green Marketiin, jossa myydään vain luomutuotteita. Sunnuntaisin Eroksen kaupunginosassa järjestetään The Village Sunday Market. Sieltä voi hankkia luomu- ja lähitiloilta tulleita vihanneksia, hedelmiä, leipää ja juustoa. Sunnuntaimarketista löytyy myös muutama kirppis-ständi sekä paljon erilaisi ruokakojuja – eli ainekset rentouttavaan sunnuntaipäivään. The Sunday Village Market pidetään ”The Village” nimisessä paikassa, josta löytyy ravintoloita, Spa ja toimistotiloja. Arkisin sinne voi mennä ihastelemaan taideteoksia, kuten Start Art Gallery:n teokset ja syömään parhaita jäätelöitä ja hodareita

Luontoon

Keskustassa kun asuu, käy Windhoekissa monesti samoin kuin Helsingissä: tulee aina välillä kaipuu päästä luontoon ja pois autojen tai ihmisten hälinästä. Helsingissä metsiä riittää ja ne ovat usein suhteellisen lähellä. Windhoekissa ei löydy metsiä, mutta löytyy Avis Dam, jota ympäröi mielettömät maisemat. Alueelta löytyy kävelypolkuja ja aina silloin tällöin törmää

Avis Dam.

Kapana on parhaimmillaan suoraan grillistä, mutta sen saa kätevästi myös mukaan.

jopa istumapenkkeihin joita on sijoitettu eri puolille aluetta. Varsinkin nyt kun Namibiassa on saatu nauttia runsaista vesisateista, koko Avis Damin alue on hyvin vihreä ja vettä riittää.

Kapanalle

Namibiaan ei voi matkustaa menemättä "kapanalle" (paitsi ehkä jos on kasvissyöjä). Kapana on Namibialaiseen tapaan avotulella grillaamalla valmistettua raakaa lihaa, yleensä naudanlihaa, Minun suosikkiannokseni on naudanlihaa ja naudan maksaa -grillisekoitus. Take-Away onnistuu myös kätevästi! Suosikkipaikkani hakea kapanaa on Single Quarters Open Market Katuturassa..

Paljon uusia paikkoja

Tässä jutussa mainittujen suosikkieni lisäksi Windhoekissa on toki paljon muitakin paikkoja, joissa viettää kaupunkielämää. Täällä on paljon uusia kahviloita, kauppoja ja kauppakeskuksia. Se on tullut tässä huomattua, että kaupunkielämä on aina kaupunkielämää, riippumatta ollaanko Helsingissä tai Windhoekissa. Monella tapaa tänne on ollut helppo sopeutua uudelleen!

Vuoden Ystävyysseurateko 2022 -palkinto Suomi-Namibia-Seuran NAM! Helsinki Namibian Film Festival -tapahtumalle

Tiesitkö, että Suomi-Namibia-Seura kuuluu Ystävyysseurojen liittoon yhdessä 51 muun ystävyysseuran kanssa? ”Ystävyysseurojen liitto ry (YSL) nimeää joka toinen vuosi ystävyysseurateon ystävyysseurojen tai niiden yksittäisten toimijoiden keskuudesta. Ystävyysseurateko on projekti, hanke tai toimintatapa, jolla on menestyksekkäästi luotu tai kehitetty seurojen toimintamalleja tai muulla tavalla ansiokkaasti edistetty eri maiden ja kansojen ystävyyttä.” kerrotaan Ystävyysseurojen liiton nettisivulla

Teksti: Laura Ketonen.

Kunniakirjan ja kukat vastaanotti Suomi-Namibia-Seuran puheenjohtaja Seppo Kallipkoski (3. vasemmalta).

Palkinto jaettiin tammikuussa 2023 Helsingissä järjestettyjen Matkamessujen yhteydessä ja voittajan valitsi viiden finalistin joukosta Matkailutoimittajien Killan puheenjohtaja **Heino Ylisipola**. Ylisipola mainitsee perustelunsa alussa Suomen ja Namibian väliset pitkät ja tiiviit suhteet ja jatkaa:

”Namibialaisen elokuvan festivaali NAM keväällä 2022 Helsingissä ja osittain myös Oulussa oli hyvin merkittävä, pelkästään vapaaehtoisvoimin tehty kulttuuritapahtuma Suomessa. Alun perin tarkoituksena oli juhlistaa Suomen ja Namibian välisten suhteiden 150-vuotisjuhlaa ja Namibian 30. itsenäisyyspäivää, mutta korona siirsi kulttuuriviikkoa kahdella vuodella. Festivaali esitteli namibialaista elokuvaa ja myös useiden naisohjaajien elokuvia.”

”Namibialaisen elokuvan festivaali on upea ponnistus pieneltä, mutta aktiiviselta ystävyysseuralta ja pieneltä Afrikan maalta” Heino Ylisipola, puheenjohtaja, Matkailutoimittajien Kilta (voisko tän laittaa nostona sivulle esim eriväriseen neliöön – tai joku muu visuaalinen kikka?)

Lämpimät kiitokset siis vielä kerran teille kaikille jäsenillemme ja muille Namibian ystäville, jotka olitte kanssamme mukana toteuttamassa elokuvafestivaalia maaliskuussa 2022.

Koe Namibia pintaa syvemmältä!

26.6.-12.7.2023

Matkan hinta 3900 €

Lähde kanssamme Namibiaan ensi kesänä! Hyvin monipuolinen kattaus ainutlaatuista luontoa, lähetyksen historiaa, perinteistä kulttuuria, tavallisten ihmisten elämää.

- Windhoek
- Oniipa ympäristöineen
- Nkurenkuru
- Rundu
- Etosha
- Swakopmund

Vastuullisena matkanjärjestäjänä Koonono Matkat (koonono.com), matkanjohtajana FM, TM Eeva-Maria Muurman (eeva-maria.muurman@edu.hel.fi)

Jäsen-maksu 2023:

Hei!

Vuoden 2022 jäsenmaksujakin puuttuu vielä! Tarkastatko tiliotteeltasi onko suorituksesi vielä lähtemättä. Voit maksaa molemmat kerralla.

Kiitos maksaneille!

Jäsenmaksu 20€/vuosi, opiskelijat 10€/vuosi

Jos/kun osoitteesi muuttuu, niin voitko ystävällisesti kertoa vanhan ja uuden osoitteesi sähköpostilla: seppo.kalliokoski@icenet.fi

TILISIIRTO. GIREERING

Saajan tilinumero
Mottagarens kontonummer
IBAN
FI48 8000 1970 1254 81
BIC

Saaja
Mottagare
SUOMI-NAMIBIA-SEURA

JÄSENMAKSU 2023
Eräpäivä 31.1.2023

Jos maksat muulta kuin omalta tililtäsi, merkitse viestikenttään oma nimesi.

Maksajan nimi ja osoite
Betalarens namn och adress

Viitenumero
31697

Allekirjoitus
Underskrift

Eräpäivä
31.1.2023

Euro
20,00 €

Tilitä nro
Från konto nr

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

Lähettäjä:
Suomi-Namibia-Seura
Rauhanasema
Veturitori
00520 HKI

Liity jäseneksi !

Olisiko ystäväpiirissäsi ketään Namibiasta kiinnostunutta, jota voisit myös pyytää mukaan?

Jäsenmaksu vain 20€ /vuosi
Ilmoita osoitteesi sähköpostilla
seppo.kalliokoski@icenet.fi
tai puhelimitse
040 774 3504
(Seppo Kalliokoski)

Kuva: Salvatore Gebbia, Pexels